Łódź, dnia 2 stycznia 1936 r.

Łódzki

Dziennik Wojewódzki

№ 1

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

OGŁOSZENIE STAROSTWA POW. PIOTRKOWSKIEGO

z dnia 14. XII. 1935 r. Nr. RR. IV. 1/67

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Młynki.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92. poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85. poz. 635). podaje do publicznej wiadomości. że w dniu 24 listopada 1935 r. stało się wykonalne orzeczenie Starosty z dnia 1 sierpnia 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia. na gruntach wsi Młynki, położonej w gminie Chabielice. powiecie piotrkowskim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) J. Wodziński
Komisarz Ziemski.

2.

OKÓLNIK Nr. 34 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 grudnia 1935 r. Nr. OA. II-4/20

o związku cierpienia ze służbą wojskową.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

TEZA: Komisja inwalidzka odwoławcza orzekająca o warunkach do zaopatrzenia inwalidzkiego na podstawie ponownego badania strony związana jest orzeczeniem zapadłem uprzednio w tym przedmiocie w części dotyczącej uznania związku przyczynowego cierpienia ze służbą wojskową.

Uzasadnienie: § 104 rozporządzenia wykonawczego z 10 stycznia 1923 r. Dz. U. R. P. poz. 132 co do związku cierpienia ze służbą wojskową uprawnia Inwal. Komisję Odwoławczą do rozstrzygnięcia odmiennego niż w orzeczeniu nieprawomocnem I instancji. które w postępowaniu jest przedmiotem rozstrzyganego odwołania. Przepis ten natomiast nie uprawnia Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej do zmiany prawomocnego orzeczenia równorzędnej Komisji. Zasadę tę utrzymano także w ustawie z 17 marca 1932 roku poz. 238 (Dz. U. R. P.) w czasie obowiązywania której wydano zaskarżone orzeczenie, gdyż w tej ustawie w art. 7 ust. 3 przewidziano możliwość tylko jednokrotnego zrewidowania zapadłych już prawomocnych orzeczeń i to w trybie specjalnym.

Wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 1. X. 1935 roku L. Rej. 11299/32.

Powyższe podaję do wiadomości.

Wojewoda:
w z. (—) A. Potocki
Wicewojewoda.

3.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 grudnia 1935 r. Nr. OA. II-5/22

o prowadzeniu skorowidza okólników i pism okólnych ogłaszanych w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

W okólniku Nr. 9 Wojewody Łódzkiego z dnia 9. III. 1935 r. Nr. OA. II-5/22. Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 7. poz. 96. określony został sposób prowadzenia skorowidza okólników i pism okólnych ogłoszonych w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Wobec stwierdzenia. że w Starostwach niektórych są prowadzone osobne skorowidze dla tych okólników i pism okólnych. wyjaśniam. że osobnego skorowidza dla wspomnianych okólników i pism okólnych prowadzić nie należy. należy je wpisywać do ogólnego spisu okólników i pism okólnych. prowadzonego w teczce 0.

Wojewoda:
w z. (—) A. Potocki
Wicewojewoda.

4.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 14 grudnia 1935 r. Nr. SF. I. 0/3/35

w sprawie obniżenia danin komunalnych i konieczności przedsięwzięcia dalszych oszczędności w wydatkach związków samorządowych.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych (z wyjątkiem m. Łodzi) i Burmistrzów miast niewydzielonych na terenie Województwa Łódzkiego.

Przedruk.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. SF. 1/19/9
Obniżenie danin komunalnych i konieczność przedsięwzięcia dalszych oszczędności w wydatkach związków samorządowych.

Warszawa, dnia 12 grudnia 1935 r.

OKÓLNIK Nr. 84.

Do P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W dniu 4 b. m. ogłoszony został w Dzienniku Ustaw R. P. dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o in-

nych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544). Dekret ten — w związku z prowadzoną przez Rząd akcją opanowania kryzysu gospodarczego — znosi względnie ogranicza niektóre uprawnienia związków samorządowych do poboru danin komunalnych, a zwłaszcza obciążających ludność rolniczą.

W szczególności dekret znosi:

1) prawo do poboru opłat mytniczych, mostowych, t. zw. kopytkowych, rogatkowych oraz postojowych z wyjątkiem pobieranych na targowiskach urządzonych:

2) prawo podwyższenia na rzecz gmin wiejskich podatku wyrównawczego o 25 gr. na 1 ha na wykończenie rozpoczętych inwestycyj:

3) prawo wprowadzania zgóry opłat pieniężnych zamiast świadczeń w naturze (podwody, stójki):

4) udział samorządu wojewódzkiego w dodatkach do podatku gruntowego.

Dekret wprowadza do finansów komunalnych następujące innowacje:

1) przyznaje izbom rolniczym udział w dodatkach komunalnych do podatku gruntowego w wysokości 6% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego w rozumieniu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) wzamian dotychczasowej połowy w udziale samorządu wojewódzkiego w obciążeniu gruntów dodatkami komunalnemi:

2) zmienia rozdział wpływów z dodatku komunalnego do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, a mianowicie zwiększa udział komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego z 20% na 35% (z przeznaczeniem podwyżki 15% na zapomogi dla związków samorządowych) oraz udział powiatowych związków o 10%, zmniejszając natomiast udział miast z 50 na 25%:

3) przekazuje komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu wpływy ze specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych przez związki samorządowe w czasie do 31 marca 1936 r. — z przeznaczeniem na zapomogi dla związków samorządowych, które znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji finansowej w związku z wprowadzeniem w życie przepisów dekretu:

4) wzmacnia uprawnienia władzy nadzorczej przez wprowadzenie przepisu o zatwierdzaniu uchwał związków samorządowych i o możności żądania przez władzę nadzorczą zmian wysokości opłat, pobieranych za używanie urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych.

Poza wprowadzeniem definitywnych zmian do przepisów, dotyczących finansów komunalnych, dekret upoważnił Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych:

1) do obniżenia do połowy dodatków komunalnych do podatku gruntowego:

2) do zmiany rozdziału wymienionych dodatków pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych:

3) do podwyższenia udziału związków samorządowych w państwowym podatku dochodowym i ustalenia sposobu przelewu i zasady rozdziału sumy, uzyskanej z tej podwyżki.

Postanowienia omawianego dekretu wchodzą w życie w dniu 1 kwietnia 1936 r. z wyjątkiem art. 1, 3, 4 i art. 5 pkt. 6 (7 i 8), które wchodzą w życie ósmego dnia po ogłoszeniu, t. j. 12 grudnia r. b.

W związku z tem w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu wyjaśniam, co następuje:

1) w dniu 12 grudnia musi ustać pobór na rzecz związków samorządowych opłat mytniczych, mostowych, t. zw. kopytkowych, rogatkowych oraz postojowych na drogach i placach publicznych z wyjątkiem opłat pobieranych za używanie targowiska, przez które zgodnie z art. 2 pkt. b rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 639), w związku z art. 63 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), rozumieć należy plac publiczny, wyznaczony przez gminę na odbywanie się na nim targów i jarmarków gminnych i w tym celu odpowiednio urządzony i utrzymany.

Utrzymanie prawa związków samorządowych do poboru opłat za korzystanie z targowisk urządzonych w żadnym razie nie powinno być wykorzystane w kierunku podniesienia wysokości tych opłat, względnie rozszerzenia zakresu ich poboru. Przeciwnie — zwłaszcza w związku z obecnemi dążnościami Rządu w kierunku ożywienia życia gospodarczego i potrzebą poczynienia ułatwień dla obrotów targowych — pobór powyższych opłat powinien być ograniczony jedynie do tych targowisk, na których uzasadniony on będzie koniecznością amortyzowania kapitału zainwestowanego w urządzeniu danego targowiska oraz pokrycia kosztów utrzymania i konserwacji odnośnych urządzeń, przyczem wysokość tych opłat nie może przekraczać wydatków faktycznie ponoszonych na te urządzenia. W wypadkach niezastosowania się związków samorządowych do powyższych zasad właściwe władze nadzorcze winny — na podstawie art. 27 ustęp 3) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) w brzmieniu art. 5 pkt. 6 omawianego dekretu — wydać zarządzenia o obniżce wysokości, względnie ograniczeniu poboru omawianych opłat.

2) uprawnienie Ministra Skarbu, przewidziane w art. 3 ust. (2) dekretu, co do obniżenia dodatków komunalnych do podatku gruntowego, wykorzystane będzie w związku z podwyższeniem udziału związków sa-

morządowych w państwowym podatku dochodowym w granicach możliwości, wynikających z wykonywania budżetu państwowego. Sumy uzyskane z podwyżki udziału w państwowym podatku dochodowym rozdzielone zostaną pomiędzy związki samorządowe w takim stosunku, w jakim związki te poniosą uszczerbek w dochodach na skutek obniżenia dodatków komunalnych do podatku gruntowego, zarządzonego rozporządzeniem Ministra Skarbu;

3) ciężki stan rolnictwa wymaga jednak, aby — niezależnie od powyższych możliwości, nie czekając na wydanie przez Ministra Skarbu rozporządzenia obniżającego dodatki komunalne do podatku gruntowego — powiatowe związki samorządowe obniżyły pobór na ich rzecz dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego na rok 1936. Obniżenie to powinno być przeprowadzone co najmniej w takim rozmiarze, aby dodatek do podatku gruntowego na rzecz powiatowych związków samorządowych wraz z dodatkiem, pobieranym na rzecz gmin wiejskich i 6%-ym udziałem izb rolniczych nie przekraczał 100% zasadniczego podatku gruntowego, nawet w wypadkach wykorzystywania uprawnienia przez gminę wiejską z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) z reguły bowiem dotychczasowa wysokość dodatku komunalnego do podatku gruntowego na rzecz gmin wiejskich winna być utrzymana. W województwach zachodnich wobec szczególnych warunków obniżenie może być przeprowadzone w mniejszym rozmiarze, a mianowicie przynajmniej o 10% w stosunku do dotychczasowej wysokości.

Poza tem — po ustaleniu warunków finansowych, o których mowa w punkcie 2) niniejszego okólnika — należy liczyć się z obniżeniem dodatków komunalnych do podatku gruntowego do 75% zasadniczego państwowego podatku gruntowego, co technicznie będzie mogło być załatwione przez obniżenie drugiej raty podatku gruntowego do wysokości 25% podatku państwowego.

Ostateczny ubytek spowodowany obniżeniem dodatku komunalnego do podatku gruntowego powiatowe związki samorządowe częściowo zrekompensują przewidzianem w art. 5 punkt 2) dekretu zwiększeniem (o 50%) udziału tych związków w dodatku komunalnym do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, a co zatem idzie i w dodatku komunalnym do scalonego podatku przemysłowego, w większej jednak części wyrównanie to będzie wymagało przeprowadzenia bardzo znacznych oszczędności w administracji powiatowego związku samorządowego, możliwie jednak z utrzymaniem pod względem rzeczowym obecnego zakresu działalności samorządu, zwłaszcza w zakresie popierania rolnictwa i akcji przeciwpożarowej.

Ze względu na to, iż wykorzystanie uprawnienia, przewidzianego w art. 3 ust. 2 omawianego dekretu, ma nastąpić po zastosowaniu przez powiatowe związki samorządowe we własnym zakresie obniżenia stawek dodatku do podatku gruntowego — proszę PP. Wojewodów o spowodowanie, ażeby odpowiednie uchwały rad powiatowych zostały powzięte przed dniem 1 stycznia 1936 roku i o przedstawienie mi najpóźniej do dnia 1 lutego 1936 r. sprawozdania, zawierającego dane: o wysokości dodatku do podatku gruntowego w r. 1935/36 na rzecz powiatowych związków samorządowych i osobno na rzecz gmin wiejskich (z podsumowaniem tych 2-ch stawek), oraz o wysokości takichże dodatków, uchwalonych na rok 1936/37.

4) ograniczając niektóre uprawnienia związków samorządowych do poboru danin komunalnych, dekret zawiera jednocześnie pewne postanowienia, mające na celu częściowe przynajmniej zaradzenie trudnościom finansowym, wynikającym z tych ograniczeń. Do tego rodzaju postanowień należy m. in. przepis o zasileniu funduszu pożyczkowo-zapomogowego wpływami ze specjalnego podatku od wynagrodzeń celem udzielenia zapomóg tym związkom samorządowym, które znajdą się w szczególnie trudnej sytuacji finansowej, jak również przepis o powiększeniu z dniem 1 kwietnia 1936 roku udziału wymienionego funduszu w dodatkach komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, a co zatem idzie i w dodatku do scalonego podatku przemysłowego, która to podwyżka przeznaczoną będzie również na zapomogi dla związków samorządowych. Nie należy jednak zbytnio liczyć na tego rodzaju zapomogi, bowiem przyznawane one będą w ograniczonym zakresie — jedynie po zaopinjowaniu przez władzę wojewódzką i wyłącznie tym związkom samorządowym, które najbardziej odczują wprowadzenie w życie obecnej obniżki danin komunalnych, a zwłaszcza miastom, które poniosą uszczerbek przez skasowanie opłat kopytkowych (rogatkowych) i postojowych. Zarazem proszę P. P. Wojewodów o jak najbardziej posuniętą ostrożność w opinjowaniu podań związków samorządowych, ubiegających się o zapomogi ze względu na szczupłość środków przeznaczonych na ten cel;

5) poza obniżeniem danin komunalnych, wypływającem z wyżej omówionego dekretu, ulegną pewnemu ograniczeniu dochody głównie miast, a mianowicie z podatku od lokali i z dodatku komunalnego do państwowego podatku od nieruchomości, a to na skutek postanowień dekretów Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 roku „w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów“ oraz „o podatku od lokali“ (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504, 505):

6) wynikające z powyższych dekretów, jak również z dekretu o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi umniejszenia strony dochodowej budżetów związków sa-

morządowych w znacznej mierze zrekompensowane będzie obniżeniem od dnia 1-go kwietnia 1936 roku uposażeń pracowników samorządowych w drodze wprowadzenia nowych przepisów uposażeniowych. Oszczędności budżetowe z tego tytułu można szacować w wysokości obecnego specjalnego podatku od wynagrodzeń, od ponoszenia którego pracownicy samorządowi zostaliby zwolnieni z chwilą wejścia w życie nowych przepisów uposażeniowych;

7) powyższe redukcje uposażeń oraz postanowienia dekretu o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi, mające na celu złagodzenie trudności finansowych, spowodowanych uszczupleniem dochodów samorządowych, nie będą mogły tego uszczuplenia całkowicie wyrównać. W związku z tem utrzymanie równowagi wydatków i dochodów wymagać będzie, aby miasta, podobnie jak i powiatowe związki samorządowe, co poprzednio już zostało podkreślone, przeprowadziły dalszą redukcję swych wydatków, zwłaszcza w zakresie kosztów administracyjnych budżetu administracyjnego oraz zakładów i przedsiębiorstw komunalnych możliwie jednak z utrzymaniem pod względem rzeczowym obecnego zakresu działalności miast, zwłaszcza w zakresie zdrowia i opieki społecznej. Dostosowanie wydatków związków samorządowych do obniżonego poziomu dochodów posiada tem większe znaczenie, iż warunkiem osiągnięcia przez Rząd dodatnich wyników w akcji uzdrowienia życia gospodarczego kraju jest — jeżeli chodzi o teren gospodarki publicznej, a zatem i teren gospodarki związków samorządowych — osiągnięcie w pełni rzeczywistej równowagi budżetowej.

Zechcą P. P. Wojewodowie polecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych podanie powyższych wskazówek do wiadomości zarządom miast niewydzielonych oraz gmin wiejskich oraz dopilnować ich wykonania przez związki samorządowe, znajdujące się na terenie podległego Im województwa.

(—) Wł. Raczkiewicz
Minister.

Przesyłając powyższy okólnik Nr. 84 Urząd Wojewódzki prosi o jaknajściślejsze dostosowanie się Zarządów wszystkich związków samorządowych na obszarze Województwa Łódzkiego do wymagań tego okólnika przy pracach nad sporządzeniem preliminarzy budżetowych na 1936/7 r., do których to prac należy niezwłocznie przystąpić, tak, aby nie uchybić — w miarę możności — postanowieniom § 52 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. XII. 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 11, poz. 71) co do terminów uchwalenia i przedłożenia odpowiednim władzom nadzorczym do zatwierdzenia preliminarzy budżetowych na 1936/7 okres budżetowy.

W związku z art. 3 (2) Dekretu Prezydenta Rzplitej z dnia 3. XII. 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnemi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 544) i dotyczącemi tego art. 3 (2) wyjaśnieniami, zawartymi w okólniku Min. Spraw Wewn. Nr. 84 (na str. 2, p. 3 i na str. 3 ustęp drugi od góry), zwracając uwagę Panów na konieczność natychmiastowego obniżenia przez powiatowe związki samorządowe **we własnym zakresie,** bez wyczekiwania na rozporządzenie Ministra Skarbu o obniżenie dodatków samorządowych do państwowego podatku gruntowego — wysokości rzeczonych dodatków do pod. państw. gruntowego do norm, wskazanych w okólniku Nr. 84, Urząd Wojewódzki prosi PP. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o przedstawienie mu w **nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 stycznia 1936 r.** szczegółowego sprawozdania, zawierającego dane o wysokości dodatku do pod. państw. gruntowego **w 1935/6 r. na rzecz powiatowych związków samorządowych i osobno na rzecz gmin wiejskich** (z podsumowaniem tych dwóch stawek) oraz o wysokości tych samych dodatków, uchwalonych na 1936/7 r.

Za Wojewodę:
(—) J. Jellinek
Naczelnik Wydziału.

5.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 16 grudnia 1935 r. Nr. SF. I. 4/9/35

w sprawie wysokości dodatków samorządowych do procentowych opłat stemplowych, należnych od aktów notarjalnych, w myśl art. 15 ust. 2 u. f. k. (Dz. U. R. P. Nr. 106 z 1932 r., poz. 884), od 1936 r.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych (z wyjątkiem m. Łodzi) i Burmistrzów miast niewydzielonych na terenie Województwa Łódzkiego.

W związku z realizowaną przez Rząd polityką usuwania, względnie łagodzenia przeszkód, stojących na drodze do wzmożenia obrotów gospodarczych w kraju, Urząd Wojewódzki, mając na uwadze okólnik Nr. 1 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7. I. 1935 r. Nr. SF. 1-10/2 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 2, p. 1), zwraca uwagę Panów na konieczność dostosowania od 1936 r. wysokości dodatków miejskich z art. 15 (2) u. f. k. do procentowych opłat stemplowych od aktów notarjalnych — do norm wskazanych na str. (15) 19 rzeczonego Nr. 2 z 1935 roku Dz. Urz. Min. Spr. Wewn.

O ileby organy ustrojowe któregokolwiek z miast niewydzielonych, położonych na terenie Województwa Łódzkiego, nie zastosowały się do powyższego, należy spowodować

odpowiednią obniżkę tego dodatku przy sposobności zatwierdzenia budżetu.

Za Wojewodę:
(—) J. Jellinek
Naczelnik Wydziału.

6.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 11 grudnia 1935 r. Nr. ZA. VII-3c/3/35

o przepisach sanitarnych dla fryzjerów.

Do wszystkich Panów Starostów oraz PP. Prezydentów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego.

Przedruk.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 grudnia 1935 r. Nr. Zn. 3c/3-5

w sprawie przepisów sanitarnych dla fryzjerów.

Do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W myśl § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 września 1935 roku (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 483) pracownicy fryzjerscy i golarscy mają przedłożyć świadectwo lekarza urzędowego, stwierdzające, że nie są oni dotknięci jedną z chorób zakaźnych, wymienionych w ustawie z dnia 21 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), ani też chorobą weneryczną albo zaraźliwą lub odrażającą chorobą skórną.

Aktualność świadectwa powinna być stwierdzona przez lekarza urzędowego przynajmniej co 6 miesięcy.

Ministerstwo Opieki Społecznej wyjaśnia, że za lekarzy urzędowych należy uważać lekarzy powiatowych oraz samorządowych (miejskich, rejonowych, okręgowych) i ci wszyscy lekarze mają prawo do wystawiania świadectw zdrowia dla pracowników fryzjerskich i golarskich.

Stwierdzenie zaś aktualności tych świadectw powinno być dokonywane przez lekarza urzędowego podczas kontroli zakładów, jednakże co sześć miesięcy, a nie, jak to miało miejsce dotychczas, raz do roku.

(Pismo okólne Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 12. VIII. 1922 roku Nr. Org. 21693/22/647).

Podsekretarz Stanu
(—) Dr. E. Piestrzyński.

Powyższe podaję do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) Dr. med. St. Skalski
Naczelnik Wydziału Zdrowia Publicznego.

7.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 17. XII. 1935 r. Nr. RR. V-0/11

o zgłoszeniu praw do rybołówstwa do ksiąg wodnych.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Nawiązując do pisma tutejszego z dnia 30 sierpnia 1935 r. Nr. RR. V-0/4 w sprawie wpisów do ksiąg wodnych praw do rybołówstwa w cudzej wodzie przesyła się w załączeniu odpis zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 października 1935 r. Nr. Z. Ryb. II. 5/10-35 w sprawie zgłoszenia praw do rybołówstwa do ksiąg wodnych z **poleceniem wydania w ciągu pierwszego kwartału 1936 r. ogłoszenia, o którem mowa w załączonem zarządzeniu Ministerstwa i o ścisłe wykonanie zawartych w niem postanowień.**

Ogłoszenie należy podać do publicznej wiadomości w sposób zwyczajnie używany w gminach i gromadach, ewentualnie w miejscowej prasie, jeżeli ogłoszenie w prasie zostanie uskutecznione bezpłatnie.

Sprawozdanie z dokonanego ogłoszenia i sposobu ogłoszenia wraz z dowodami należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu w terminie nieprzekraczalnym do dnia 15 marca 1936 roku.

Treść ogłoszenia winna brzmieć mniej więcej następująco:

„Ogłoszenie Starosty Powiatowego . . . . . w sprawie zgłoszeń praw do rybołówstwa do ksiąg wodnych.

W myśl postanowień art. 11 ustawy o rybołówstwie z dn. 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) prawo do rybołówstwa w cudzej wodzie, nie wpisane do księgi wieczystej nieruchomości, obejmującej ową wodę, ani też do księgi wodnej, powinno być w ciągu lat pięciu od dnia wejścia w życie ustawy powołanej zgłoszone do wpisania do księgi wodnej. Niezgłoszenie w terminie powyższym do wpisania do księgi wodnej oznaczać będzie zrzeczenie się i wygaśnięcie tego prawa na rzecz właściciela wody.

W związku z tem ostrzegam posiadaczy praw do rybołówstwa w cudzej wodzie, że jeżeli w terminie do dnia 25 maja 1937 roku nie zgłoszą wspomnianych praw do wpisania do księgi wodnej, nastąpi utrata tych praw na rzecz właściciela wody. Równocześnie wyjaśniam, że nie wymagają zgłoszenia celem wpisu do ksiąg wodnych te prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie, które:

1. wpisane są do księgi wieczystej nieruchomości, obejmującej ową wodę lub też do księgi wodnej (art. 11 ust. o ryb.) bądź też
2. ulegają przymusowej likwidacji w myśl przepisów obowiązujących o zniesieniu służebności (art. 8 ust. o ryb.).

Zgłoszenia praw do rybołówstwa w cudzej wodzie na obszarze powiatu .... celem wpisania do księgi wodnej należy składać w Starostwie w .... przyczem w zgłoszeniu należy uprawdopodobnić posiadanie praw do rybołówstwa w cudzej wodzie przez wymienienie dowodów stwierdzających posiadanie praw wyszczególnionych w zgłoszeniu.

Wyjaśniam ponadto, że zgłaszać można tylko prawa do rybołówstwa, nie zaś inne uprawnienia w cudzej wodzie, np. zbiór trzciny i t. p.

Informuję, że zgłaszający prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie, celem wpisania do księgi wodnej mogą na żądanie otrzymać ze Starostwa zaświadczenie, stwierdzające datę i treść zgłoszenia".

Podając wzór brzmienia ogłoszenia zwraca się pozatem uwagę na ustęp III zarządzenia Ministerstwa i w tym celu poleca się zawczasu przygotować kilka wzorów zaświadczeń, które powinny mieć następujące brzmienie:

„ZAŚWIADCZENIE.

Stwierdza się niniejszem, że .... adres .... pismem z dnia .... zgłosił w Starostwie Powiatowem .... w dniu .... prawo do rybołówstwa w .... (nazwa wody) .... stanowiącej własność .... celem wpisu do księgi wodnej.

Treść zgłoszenia prawa do rybołówstwa brzmi następująco ....

Stwierdza się równocześnie, że zgłoszenie prawa do rybołówstwa dokonane przez p. .... w myśl art. 11 ustawy o rybołówstwie z 7 marca 1932 r. nie przesądza, jednakże sprawy, czy względnie o ile zgłaszającemu przysługują zgłoszone prawa".

Za Wojewodę:

(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału.

Odpis.

MINISTERSTWO ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH
Nr. Z. Ryb. II-5/10-35

Warszawa, dnia 23 października 1935 r.

Sprawa: zgłoszenie praw do rybołówstwa do ksiąg wodnych

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 11-go czerwca 1935 r. Nr. Z. Ryb. II-5/8-35 w sprawie wpisów do ksiąg wodnych praw do rybołówstwa w cudzej wodzie (Dz. U. M. R. i R. P. Nr. 7, poz. 73) zarządza co następuje:

I. Władza prowadząca księgi wodne winna w ciągu pierwszego kwartału 1936 roku przez publiczne ogłoszenie w sposób zwyczajnie używany ostrzec posiadaczy praw do rybołówstwa w cudzej wodzie, że jeżeli w terminie do dnia 25 maja 1937 r. nie zgłoszą wspomnianych praw do wpisania do księgi wodnej, nastąpi utrata tych praw na rzecz właściciela wody. Równocześnie władza prowadząca księgi wodne winna wyjaśnić, że nie wymagają zgłoszenia celem wpisu do ksiąg wodnych te prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie, które:

1. wpisane są do księgi wieczystej nieruchomości, obejmującej ową wodę lub też do księgi wodnej (art. 11 ustawy o ryb.) bądź też
2. ulegają przymusowej likwidacji w myśl przepisów obowiązujących o zniesieniu służebności (art. 8 ustawy o ryb.).

II. W ostrzeżeniu, o którem mowa w ustępie poprzednim (I) należy wskazać starostwo, w którem winno nastąpić zgłoszenie praw do rybołówstwa w cudzej wodzie oraz pouczyć, że w zgłoszeniu należy uprawdopodbnić posiadanie praw do rybołówstwa w cudzej wodzie przez wymienienie dowodów, stwierdzających posiadanie praw wyszczególnionych w zgłoszeniu.

III. W zaświadczeniu, stwierdzającem datę i treść zgłoszenia prawa do rybołówstwa w cudzej wodzie należy zaznaczyć, że zaświadczenie stwierdza jedynie zgłoszenie praw do rybołówstwa w cudzej wodzie w myśl art. 11 ustawy o ryb., nie przesądza jednakże sprawy, czy względnie, o ile, zgłaszającemu przysługują zgłoszone prawa.

IV. Władza, przyjmująca zgłoszenia winna mieć na uwadze, że chodzi jedynie o prawa do rybołówstwa, nie zaś o inne uprawnienia w cudzej wodzie, np. zbiór trzciny i t. p.

V. Władza, przyjmująca zgłoszenia, winna prowadzić wykaz przyjętych zgłoszeń z zaznaczeniem wydanych zaświadczeń.

W związku z powyższem należy wydać właściwe zarządzenia.

(—) Rudnicki
Dyrektor Departamentu.

8.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 17 grudnia 1935 r. Nr. RW. I. 15/1

o przesyłaniu materjałów do Pracowni Badawczo-Rozpoznawczej w Warszawie w przypadkach stwierdzenia świerzbu u koni.

Do Panów Starostów Powiatowych i Zarządów miast wydzielonych Województwa Łódzkiego.

Przedruk.

MINISTERSTWO ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH
Nr. W. XI. 14/1

Warszawa, dnia 10 grudnia 1935 r.

W związku z rozpoczętemi pracami nad zarazą świerzbu u koni Ministerstwo prosi, ażeby powiatowi lekarze weterynaryjni, w przypadkach stwierdzenia świerzbu u koni, pobierali materjał w postaci zeskrobin i strupów i przesyłali bezpośrednio do Weterynaryjnej Pracowni Badawczo-Rozpoznawczej w Warszawie, ul. Grochowska Nr. 77.

Materjał należy przesyłać opakowany w czystem naczyniu szklanem (probówka, słoik), na dnie którego umieścić nieco ugniecio-

nej waty, zwilżonej wodą. Naczynie musi być dokładnie zatkane korkiem z gazy, względnie korkiem zwyczajnym.

Główny Inspektor Weterynarji
(—) Marczewski
Lek. wet. i mg. praw.

Podaję do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę:
(—) W. Bobiński
Wojewódzki Inspektor Weter.

9.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 18 grudnia 1935 r. Nr. RL. IV. 0/1

o odstrzale jeleni, danieli i sarn kozłów oraz ich samic, cieląt i koźląt.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego.

Zakaz polowania na samice jelenia i daniela oraz na sarny-kozy, zawarty w art. 48 prawa łowieckiego, doprowadził w niektórych obwodach łowieckich do nadmiernego rozmnożenia się tej zwierzyny. Wytworzył się tam nietylko anormalny stosunek ilościowy płci, co pociąga za sobą degenerację szkodliwą ze względów hodowlanych, lecz nadto nadmierny stan ilościowy w stosunku do powierzchni, na której zwierzyna może znaleźć dostateczne pożywienie, co znów powoduje niszczenie przez nią kultur leśnych z widoczną szkodą dla hodowli lasu.

Koniecznem przeto staje się liberalniejsze udzielanie zezwoleń na odstrzał we wszystkich tych obwodach łowieckich, w których nadmiar wspomnianej zwierzyny grozi ujemnemi skutkami tak dla hodowli samej zwierzyny jak i dla hodowli lasu.

Przyjmując zasadę, że stosunek ilościowy płci męskiej do żeńskiej nie powinien przekraczać maksymalnych cyfr 1:2, zaś stosunek ilościowy zwierzyny do powierzchni gruntów dla jeleni i danieli 1 sztuka na 50 do 100 ha (zależnie od gatunku siedliska leśnego), dla sarn 1 sztuka na 10 ha, należy drogą udzielenia zezwoleń na odstrzał dążyć do osiągnięcia powyższych norm we wszystkich obwodach łowieckich, w których normy te są przekroczone. Zezwolenia takie nie powinny być udzielane na zbyt krótki okres czasu, lecz przynajmniej na okres 4—6 miesięcy, by odstrzał mógł być przeprowadzony w sposób selekcyjny zgodnie z zasadami hodowlanemi zwierzyny.

Podając powyższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki prosi Panów Starostów Powiatowych o posługiwanie się wyżej przytoczonemi zasadami przy wydawaniu opinij w sprawach dotyczących odstrzału wymienionych zwierząt łownych.

Za Wojewodę:
(—) J. Orłowski
Naczelnik Wydziału

10.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 10. XII. 1935 r. Nr. KD. V. S. 4-1219/35

w sprawie udzielania informacji przez Centralną Ewidencję Kierowców w Warszawie, Długa 50.

Do wszystkich Panów Starostów Powiatowych na obszarze Województwa Łódzkiego i do Pana Starosty Grodzkiego w Łodzi.

Centralna Ewidencja Kierowców pojazdów mechanicznych w Warszawie, ul. Długa Nr. 50 posiada dane o każdym kierowcy zarówno personalne jak i dane dotyczące karalności.

Wobec całkowitego już ukończenia pracy Centralnej Ewidencji Kierowców grupującej dane z obszaru całego państwa proszę Panów Starostów o wydanie zarządzeń właściwych, aby w jaknajszerszej mierze korzystano z usług Centralnej Ewidencji Kierowców.

Równocześnie proszę o zawiadomienie wszystkich Sądów i Urzędów na obszarze Starostwa, które takie dane mogą interesować (Urzędy Śledcze, Komisarjaty. Komendy Powiatowe i Posterunki P. P., Sądy Grodzkie i Powiatowe i t. p.) o istnieniu Centralnej Ewidencji Kierowców, która udziela opisanych informacyj.

Za Wojewodę:
(—) Inż. J. Kowalewski
Kierownik Oddziału Drogowego.

11.

PISMO OKÓLNE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 20 grudnia 1935 r. Nr. KB. II-11/9-2

o obniżce czynszów dzierżawnych za lokale w gmachach państwowych i w budynkach przez Skarb Państwa dzierżawionych — (wg. rozdzielnika).

Na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o obniżce czynszów dzierżawnych oraz o zmianie ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504) i zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 grudnia 1935 r. Nr. BZ. 17-6-21, podaję do wiadomości zasady, jakiemi należy się kierować przy stosowaniu obniżki czynszu dzierżawnego za lokale w gmachach państwowych i w budynkach dzierżawionych przez Skarb Państwa na potrzeby urzędów państwowych, mianowicie:

I. Gmachy państwowe.

a) Do lokali czynszowych w domach podlegających ustawie o ochronie lokatorów, t. j. wykończonych przed 1 lipca 1919 roku, ma zastosowanie obniżka 10 lub 15 %, z wyjątkiem lokali 6-ciopokojowych i więcej, oraz lokali handlowych i przemysłowych.

Podlegają również obniżce czynsze za lokale handlowe IV kategorji (kioski, budyki, szopy i t. p.) oraz za lokale przemysłowe VII kategorji (przedsiębiorstwa przemysłowe zatrudniające do 9 robotników) i VIII kategorji (przedsiębiorstwa zatrudniające do 4 robotników). Lokale mniejsze przebudowane po 1 grudnia 1935 r. z lokali 6-ciopokojowych i większych nie podlegają obniżce.

Obniżce podlega zarówno czynsz podstawowy w znaczeniu ustawy o ochronie lokatorów jak i czynsz pobierany według norm ustalonych w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 roku (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 82).

b) Do wszystkich mieszkań czynszowych w domach niepodlegających ustawie o ochronie lokatorów, t. j. wykończnoych po 1 lipca 1919 r. ma zastosowanie obniżka komornego niezależnie od ich wielkości (15 lub o 10%), z wyjątkiem lokali handlowych i przemysłowych.

II. Budynki prywatne dzierżawione przez Skarb Państwa.

a) Czynsz za lokale w domach wykończonych przed 1 lipca 1919 r. podlega obniżce, z wyjątkiem komornego, którego wysokość usalona w umowie. zawartej w myśl art. 3 ustawy z dnia 11. IV. 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406), oraz z wyjątkiem komornego za mieszkania 6-ciopokojowe i większe tudzież za mieszkania mniejsze powstałe z przebudowy po 1 grudnia 1935 r. lokali 6-ciopokojowych i większych.

b) Czynsz za lokale w domach wykończonych po dniu 1 lipca 1919 r. nie podlega obniżce, z wyjątkiem budynków należących do banków państwowych, związków samorządu terytorjalnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Również obniżka czynszu nie dotyczy mieszkań i lokali wyłączonych z pod działania ustawy o ochronie lokatorów na podstawie art. 3 pkt. 2 lit. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. XI. 1935 r., znajdujących się w budynkach wynajmowanych przez Skarb Państwa, a podlegających działaniu ustawy o ochronie lokatorów (są to mieszkania złożone z sześciu pokojów i większe oraz mieszkania mniejsze powstałe z przebudowy tych mieszkań, dokonanej po dniu 1 grudnia 1935 r.

III. Mieszkania służbowe.

Czynsze za mieszkania służbowe w budynkach państwowych i przez Skarb Państwa wynajętych z reguły nie podlegają obniżce, z wyjątkiem wypadków, gdy normalny czynsz za mieszkanie służbowe obliczony według powierzchni zgodnie z przepisami §§ 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28. I. 1934 r. po zastosowaniu odpowiedniej obniżki (15 lub 10%) w myśl zasad dekretu był niższy od 15% uposażenia zajmującego mieszkanie.

Za Wojewodę:
(—) Inż. St. Porczyński
Kierownik Oddziału Budowlanego.

Rozdzielnik:
1) Izba Skarbowa w Łodzi.
2) Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Warszawie.
3) Wojewódzka Komenda Policji Państwowej w Łodzi.
4) PP. Prezesi Sądów Okręgowych w Łodzi, Kaliszu i Piotrkowie.
5) Okręgowy Inspektor Pracy w Łodzi.
6) Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w Poznaniu.
7) PP. Naczelnicy Więzienia w Łodzi, Sieradzu, Kaliszu, Łęczycy, Piotrkowie, Koninie, Kole i Wieluniu.
8) PP. Starostwie Powiatowi Województwa Łódzkiego.
9) P. Starosta Grodzki w Łodzi.

12.

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 grudnia 1935 r. Nr. KB. IV-0/11-

o uporządkowaniu i podniesieniu wyglądu estetycznego miast i osiedli na terenie Województwa Łódzkiego.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i do Panów Prezydentów Zarządu Miejskiego w Łodzi, Zgierzu, Pabjanicach, Kaliszu, Piotrkowie i Tomaszowie Mazowieckim.

W związku z pismem okólnem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 8. XI. 1935 r. za Nr. KB. IV-0/11 (Łódzki Dziennik Wojewódzki z dn. 2 grudnia 1935 r. Nr. 30, poz. 405) w sprawie omówionej w nagłówku proszę Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (Panów Prezydentów) o spowodowanie opracowania programu prac i projektów wyszczególnionych w punktach I i II omówionego wyżej pisma okólnego w terminie do dnia 1 marca 1936 roku i nadesłania tych programów i projektów Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydziałowi Komunikacyjno-Budowlanemu — w tym samym terminie.

Za Wojewodę:
(—) Inż. St. Porczyński
Kierownik Oddziału Budowlanego.

13.

WYKAZ

mężczyzn rocznika 1912, uchylających się od poboru wojskowego, na terenie powiatu radomszczańskiego.

1. Chebes Michał, syn Jana i Józefy, urodzony 22. IX. 1912 r. Dąbrówka, gm. Brudzice. Nr. listy poborowej 3.

2. Majewski Michał, syn N. N. i Marjanny, ur. 1. I. 1912 r. Piróg, gm. Stromiec, pow. Radom. Nr. listy pob. 306.
3. Frymus Władysław, syn Michała i Zofji, ur. 20. II. 1912 r. Borowiecko, gm. Dobryszyce. Nr. listy pob. 365.
4. Stawiła Józef, syn Korfira i Anny, ur. 1. XII. 1912 r. St. Kamieńsk, gm. Dobryszyce. Nr. listy pob. 417.
5. Zbies Feliks, syn Jana i Antoniny, ur. 10. X. 1912 r. Borowa, gm. Dobryszyce. Nr. listy pob. 433.
6. Krawczyk Józef, syn Józefa i Marjanny, ur. 15. I. 1912 r. Strzałków, gm. Gidle. Nr. listy pob. 519.
7. Rajchman Wolf, syn Lajba i Brandli, ur. 23. IV. 1912 r. Gidle. Nr. listy pob. 541.
8. Rozencweig Hersz-Binech, syn Jankla i Sury, ur. 20. IV. 1912 r. Gidle. Nr. listy poborowej 545.
9. Skalik Józef, syn Jana i Barbary, urodz. 21. XI. 1912 r. Strzałków, gm. Gidle. Nr. listy pob. 546.
10. Bednarek Roman, syn N. N. i Władysławy, ur. 17. VI. 1912 r. Kocienowy, gm. Gosławice. Nr. listy pob. 563.
11. Doliński (cygan), syn N. N. i Anastazji, ur. 12. II. 1912 r. Katarzyna, gm. Kobiele. Nr. listy pob. 626.
12. Kluk Eugenjusz-Leonard, syn Józefa i Walerji, ur. 28. IX. 1912 r. Janaszów, gm. Kruszyna. Nr. listy pob. 889.
13. Sowiński Henryk-Marjan, syn Wincentego i Marjanny, ur. 16. VII. 1912 r. Kłomnice, gm. Kruszyna. Nr. listy pob. 938.
14. Kiciński Antoni, syn Karola i Konstancji, ur. 30. VIII. 1912 r. Mosty, gm. Maluszyn. Nr. listy pob. 996.
15. Stępień Józef, syn Szczepana i Marjanny, ur. 25. VII. 1912 r. Tarnów (Prusy). Nr. listy pob. 1048.
16. Górecki Stanisław, syn Jana i Antoniny, ur. 27. XII. 1912 r. Strzelce Małe, gm. Masłowice. Nr. listy pob. 1079.
17. Ormańczyk Tadeusz, syn Wincentego i Antoniny, ur. 31. VIII. 1912 r. Chełmo, gm. Masłowice. Nr. listy pob. 1113.
18. Kwaśniewski Stanisław-Czesław, syn Stefana i Heleny, ur. 25. IV. 1912 r. Gajęcice, gm. Pajęczno. Nr. listy pob. 1215.
19. Frajberg Chaim-Nachman, syn Mordki i Chany, ur. 9. IV. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1428.
20. Gawiński Józef, syn Tomasza i Władysławy, ur. 17. III. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1435.
21. Hanulak Alfred, syn N. N. i Juljanny, ur. 2. XI. 1912 r. Radomsko. Nr. listy poborowej 1453.
22. Hauptman Michał, syn Gdalja-Lejzora i Brandli, ur. 2. XII. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1454.
23. Koper Czesław, syn Antoniego i Marjanny, ur. 11. III. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1486.
24. Kowalczyk Jan, syn Wojciecha i Marjanny, ur. 5. XI. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1491.
25. Krawczyk Władysław, syn Ignacego i Antoniny, ur. 10. I. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1496.
26. Motyka Mieczysław, syn N. N. i Walerji, ur. 29. I. 1912 r. Radomsko. Nr. listy poborowej Nr. 1531.
27. Perek Roman, syn Marcina i Władysławy, ur. 2. X. 1912 r. Radomsko. Nr. listy poborowej 1553.
28. Petsch Otto, syn Fryderyka i Elżbiety, ur. 9. V. 1912 r. Radomsko. Nr. listy poborowej 1554.
29. Szklarczyk Hemja, syn Arona i Blimy, ur. 23. XI. 1912 r. Radomsko. Nr. listy poborowej 1616.
30. Tkaczyński Zenon, syn Antoniego i Juljanny, ur. 10. X. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1624.
31. Triepel Piotr-Paweł, syn Wilhelma i Katarzyny, ur. 28. VIII. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1628.
32. Ubysz Jerzy-Stanisław, syn Jerzego i Janiny, ur. 16. I. 1912 r. Radomsko. Nr. listy pob. 1632.
33. Brzeziński Feliks, syn Konstantego i Anny, ur. 10. X. 1912 r. Pyzdry, gm. Gosławice, pow. Konin. Nr. listy pob. 1671.
34. Szmid Czesław, syn N. N. i Ernestyna, ur. 13. VII. 1912 r. Młodzowy, gm. Radomsk. Nr. listy pob. 1749.
35. Wojciechowski Józef, syn N. N. i Marjanny, ur. 10. VIII. 1912 r. Radziechowice. Nr. listy pob. 1832.
36. Chmielarz Adam, syn N. N. i Marjanny, ur. 22. IV. 1912 r. Rzeki. Nr. listy poborowej 1905.
37. Cygan Władysław, syn N. N. i Tekli, ur. 17. IV. 1912 r. Skrzydlów, gm. Rzeki. Nr. listy pob. 1909.
38. Fridman Chaim-Mordka, syn Izraela-Mendela i Estery Chany, ur. 3. II. 1912 r. Sulmierzyce. Nr. listy pob. 1988.
39. Kopeć Marek, syn N. N. i Agnieszki, ur. 9. X. 1912 r. Sulmierzyce. Nr. listy poborowej 2006.
40. Włodarczyk Stefan, syn Andrzeja i Marjanny, ur. 5. VI. 1912 r. Sulmierzyce. Nr. listy pob. 2045.
41. Bińkowski Jan, syn Piotra i Stanisławy, ur. 30. VI. 1912 r. Niemcy. Nr. listy poborowej 2153.
42. Rybak Józef, syn N. N. i Marjanny, ur. 27. I. 1912 r. Wiewiec, gm. Zamoście. Nr. listy pob. 2203.

W wypadku odnalezienia któregokolwiek z poszukiwanych, należy porozumieć się bezpośrednio ze Starostwem Powiatowym w Radomsku.

Starosta Powiatowy:
(—) Łabudzki.

———

14.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO w ZGIERZU

z dnia 2 stycznia 1936 r. L. O. 30-212/35

o wyłożeniu planu zabudowania miasta do publicznego przeglądu.

Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) Zarząd Miejski w Zgierzu podaje do publicznej wiadomości, że sporządzony w myśl ogłoszenia, umieszczonego:

w Dzienniku Wojewódzkim z dnia 1. IX. 1928 r.,
w Monitorze Polskim z dnia 27. VIII. 1928 roku,
w Gazecie Zgierskiej z dnia 25. VIII. 1928 roku

ogólny plan zabudowania m. Zgierza w województwie łódzkiem, obejmujący obszar 2062,5 ha, został w dniu 19 grudnia 1935 r. uchwalony przez Radę Miejską m. Zgierza i będzie wyłożony do publicznego przeglądu w Zarządzie Miejskim w Zgierzu, Plac Marszałka Piłsudskiego, Nr. pokoju 5, w okresie 4-ch tygodni, t. j. od dnia 11. I. 1936 roku do dnia 11. II. 1936 roku włącznie, w godzinach od 11—13-ej z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

W powyższym okresie interesowani mogą przeglądać uchwalony plan zabudowania, po upływie zaś tego okresu w terminie 2-ch tygodni, t. zn. od dnia 11—25 lutego 1936 roku włącznie mogą wnosić przeciw temu planowi zarzuty do Zarządu Miejskiego w Zgierzu.

Prezydent Miasta
(—) Jan Świercz.

15.

Nr. 444/35.

II OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Piotrkowie obwieszcza, że po śmierci niżej wymienionych osób toczy się postępowanie spadkowe, a mianowicie po zmarłych:

1) Hindzie z Horowiczów Rapaport, współwierzycielce sumy 33.000 rubli z %% i kaucja 6285 rubli, zabezpieczonej na hipotece Dóbr ziemskich Zielęcin i Kolonji w dobrach Zielęcin Nr. I, powiatu Radomskowskiego.

2) Bolesławie Kowalczyku, synu Jana, właścicielu działka gruntu Nr. 10 przestrzeni 1 ha 7204 metr. kw. i działka gruntu Nr. 13 przestrzeni 1 ha 7180 metrów kw. z Osady w folwarku Uszczyn Nr. 6, powiatu Piotrkowskiego,

3) Edwardzie-Cezarym Rudnickim, synu Edwarda, współwierzycielu sumy 3500 dolarów z %% i kaucja 350 dolarów, zabezpieczonej na hipotece Dóbr ziemskich Trzepnica i Osady w dobrach Trzepnica Nr. X. powiatu Piotrkowskiego,

4) Marji z Żelewskich Jarosz, córce Jana, współwłaścicielce placu obejmującego przestrzeni 2494 łokci kw. i domu z Osady Kaczka, pow. Rawskiego,

5) Abramie-Godelu vel Godelu-Abramie Jochimowskim vel Jachimowskim, współwierzycielce sum: 2500 rubli z %% i ewikcją 500 rubli, 1000 rubli z %% i ewikcją 200 rubli, 1200 rubli z %% i ewikcją 120 rubli, zabezpieczonych na hipotece Dóbr ziemskich Niedośpielin oraz współwierzycielu sumy 500 rubli z %% i kaucją 50 rubli, zabezpieczonej na hipotece Osady Korytno Nr. II. powiatu Radomskowskiego i

6) Janie Behnke, synu Marcina, współwłaścicielu reszty działka gruntu o powierzchni 8 morgów 294 i ¼ prętów kw. i właścicielu działka gruntu o powierzchni 1 morga z Dóbr ziemskich Jarosty, powiatu Piotrkowskiego.

Termin do regulacji powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 15 kwietnia 1936 roku w kancelarji Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Piotrkowie, w którym to dniu osoby zainteresowane winny się stawić i zgłosić swoje prawa osobiście lub przez swych pełnomocników pod skutkami prekluzji.

16.

Nr. 537/35.

I OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Piotrkowie obwieszcza, że po śmierci niżej wymienionych osób toczy się postępowanie spadkowe, a mianowicie po zmarłych:

1) Berku Gąsiorowiczu, synu Benjamina, współwłaścicielu działka gruntu Nr. 1 przestrzeni 1 morga 53 pręty kw. z Dóbr Działek gruntu w dobrach Kamieńsko B ros., pow. Piotrkowskiego i wierzycielu: ostrzeżenia na sumę 1100 zł. z %% i kosztami 87 zł. 65 gr. zapisanego na hipotece Osady Korytno Nr. I; kaucji na sumę 12.000 zł. zapisanej na hipotece dóbr Ciszkowice i ostrzeżeń na sumy 6000 zł. z %% i kosztami 220 zł. 88 gr., 4500 zł. z %% i kosztami 148 zł. 25 gr. i 3000 zł. z %% i kosztami 90 zł. zapisanych na hipotece dóbr Zdania, pow. Radomskowskiego,

2) Abramie-Mendlu Warszawskim, synu Lajzera, współwłaścicielu 13 morgów 60 prętów gruntu z Folwarku Bełchatów, powiatu Piotrkowskiego,

3) Josku vel Josefie Mordkowiczu, synu Abrama-Icka, współwłaścicielu 4-ch placów oznaczonych Nr. Nr. 18, 19, 20 i 21 i obejmujących przestrzeni place Nr. Nr. 18 i 19 po 517,5 metrów kw., plac Nr. 20 — 552 mtr. i plac Nr. 21 — 586,5 mtr. kw. z Osady Cekanów Nr. V. powiatu Brzezińskiego,

4) Władysławie Witkowskim, właścicielu placu Nr. 19 przestrzeni 440 sążni kw., wchodzącego do składu dóbr Błeszno AB, pow. Częstochowskiego i

5) Józefie Rorocie vel Roracie, synu Walentego, właścicielu działka gruntu Nr. 13 o przestrzeni 8 mórg z prawami do wspólnych gruntów i stawu z Kolonji Silnica Nr. I. powiatu Radomskowskiego.

Termin do regulacji powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 2 lipca 1936 roku w kancelarji Wydziału Hipotecznego Sądu Okręgowego w Piotrkowie, w którym to dniu osoby zainteresowane winny się stawić i zgłosić swoje prawa osobiście lub przez swych pełnomocników pod skutkami prekluzji.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

PRZETARG.

Więzienie w Sieradzu zakupi w drodze nieograniczonego przetargu: 1000 kg. cukru, 3000 kg. słoniny, 2000 kg. pęczaku, 2000 kg. kaszy jęczmiennej, 4000 kg. mąki pszennej, 20.000 kg. mąki żytniej razowej 97%, 3000 kg. fasoli kolorowej, 900 kg. kawy zbożowej, 300 kg. cykorji „Boma", 20 beczek śledzi „Matties", 25 kg. pieprzu, 100 kg. esencji octowej, tudzież około 2500 kg. mięsa wołowego w różnych ratach i 2400 sztuk jaj. — Oferty z załączonem pokwitowaniem na wpłacone do Kasy Urzędu Skarbowego wadjum 5% wartości zaoferowanej dostawy należy składać w Więzieniu w Sieradzu z dołączeniem próbek do dnia 13 stycznia 1936 r. godz. 12, w którym to dniu nastąpi komisyjne otwarcie ofert. Oferty winny być zapieczętowane, zalakowane i z napisem: „Oferta na dostawę artykułów żywnościowych". Więzienie zastrzega sobie prawo wyboru oferenta oraz ewentualne przeprowadzenie przetargu ustnego i zwiększenie lub zmniejszenie ilości zakupu niektórych artykułów.

Sieradz, dnia 16 grudnia 1935 r.

Naczelnik Więzienia:

120 (—) Br. Geniusz.

OGŁOSZENIE.

Zarządy więzień łódzkich zakupią przetargiem nieograniczonym: mąki żytniej razowej 94% — 26400 kg., mąki żytniej pytlowej 60% — 3250 kg., mąki pszennej 60% — 3200 kg., kaszy jęczmiennej — 1330 kg., kaszy perłowej — 400 kg., kaszy krakowskiej — 150 kg., kaszy manny — 140 kg., fasoli białej lub kolorowej — 3000 kg., grochu „Victorja" połówki — 4500 kg., cukru — 1200 kg., kawy zbożowej — 850 kg., soli białej — 2400 kg., cebuli — 930 kg., mleka — 3000 litrów, jaj — 3300 sztuk, łoju — 73 kg., słoniny — 3100 kg., mięsa wołowego — 310 kg., mięsa wieprzowego — 1950 kg., mięsa siekanego mieszanego — 150 kg., boczku wędzonego surowego — 60 kg. i flaków wołowych — 1300 kg., oraz inne artykuły w mniejszych ilościach, które zapodać może na żądanie Naczelnik Więzienia.

Oferty z próbkami i kwitami na wpłacone do Kasy Skarbowej wadjum w wysokości 5% zaoferowanej dostawy, opieczętowane i zalakowane z napisem: „Oferty na dostawę artykułów żywnościowych" należy przesłać do dnia 10 stycznia 1936 roku, godz. 10-ej do więzienia w Łodzi, przy ul. Kopernika 29, w którym to czasie nastąpi otwarcie ofert przez Komisję. Zarządy Więzień zastrzegają sobie prawo wyboru oferenta, oraz ewentualnego przeprowadzenia przetargu ustnego lub unieważnienia przetargu w razie niezadawalających wyników.

Informacyj udziela Naczelnik Więzienia w Łodzi przy ul. Kopernika 29.

Łódź, dnia 21 grudnia 1935 roku.

Naczelnik Więzienia:

(—) K. Majewski.

2175/V Podkomisarz Straży Więziennej.

SPROSTOWANIE.

„Niniejszem prostuje się niedokładności, jakie zakradły się do ogłoszenia Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 16 grudnia 1935 roku (str. nr. 636): odnośnie nieruchomości Nr. 35/36/37 suma od której rozpocznie się licytacja, winna być zł. 392.300.— odnośnie nieruchomości Nr. h. 412-a wysokość pożyczki wynosi Zł. 260.800,— licytacja zaś rozpocznie się od sumy zł. 391.200.— odnośnie nieruchomości Nr. 1044-ros. b pożyczka wynosi zł. 2.600,—, a wadjum zł. 320.— odnośnie Nr. h. 602/603/604 pożyczka wynosi zł. 49.600.— co wszystko niewyraźnie wydrukowano. Licytacja nieruchomości Nr. hip. 1044-ros. b wyznaczona została na dzień 3 marca 1936 roku, a nie na 2 marca 1936 roku, jak mylnie wydrukowano; licytacja nieruchomości Nr. hip. 602/603/604 wyznaczona została na 2 marca 1936 roku, a nie 3 marca 1936 roku.

W ogłoszeniu na str. 637 odnośnie Nr. h. 796 ros. b prostuje się vadium, które wynosi zł. 3.120.— co niewyraźnie wydrukowano".

DROBNE OGŁOSZENIA

Ajzner Icek, rocznik 1899, syn Abrama Dawida, zamieszkały w Łodzi, Narutowicza 24, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łuków. 2089-1-1

Baum Majer, rocznik 1888, syn Szapsy, zamieszkały w Łodzi, Pomorska 29, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto I. 2202 1-1

Böhm Aleksander, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego Nr. 6011. 1897-3-2

Dudkiewicz Zenon, rocznik 1893 syn Piotra, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Piotrków. 3/388-1-1

Dąblewski Antoni, rocznik 1909, syn Aleksandra, zamieszkały w Warszawie, Grodziska 10, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Warszawa-powiat. 2077-1-1

Dobieczyński Franciszek, rocznik 1902, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną, wydaną przez PKU. Łódź-miasto oraz legitymację bezrobocia, wydaną w Łodzi. 2215-1-1

Dnia 21 grudnia 1935 r. skradziono na stacji kolejowej Koluszki legitymację urzędniczą Nr 106 na imię Kierownika Państwowego Stada Ogierów Bogusławice, Tadeusza Nosarzewskiego oraz Nr. 95 legitymacji żony jego Reginy. Obie legitymacje wystawione przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych 2229-1-1

Erenrajch Józef, Łódź, Główna 24, zgubił 6 kwitów Kasy Głównej miasta Łodzi na zł 225.— wpłaconej tytułem opłat koncesyjnej taks. samochodowych Nr. 112 2078-1-1

Erlich Josek, Łódź, Stolniana 10, zgubił świadectwo przemysłowe, kategorja IV, na rok 1935. 1853-3-3

Edelbaum Jakób, rocznik 1905, syn Szlamy, zamieszkały w Łodzi, Solna 10, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 2206-1-1

Feldberg Mojsze Wolf, Łódź, Piotrkowska 29, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2050-3-2

Flejszer Henryk, Łódź, Jerzego 22, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2051-3-2

Firmie Scheibler i Grohman, zginął tylny znak rejestracyjny samochodu ŁD 85936, wydany przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1855-3-3

Fedyk Teofil, zamieszkały w osadzie Raków, gminy Uszczyn, powiatu piotrkowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Tarnów. 1975-1-1

Fiorczyk Jan, rocznik 1905, Chojny, Miła 55, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto II. bzpł.-1-1

Fiszer Tadeusz, maj. Wielgie, powiatu wieluńskiego, zgubił dowód rejestracyjny na traktor Derynga 10/20 HP. 2097-3-1

Fogiel Salomon, rocznik 1900, syn Uszera, zgubił książeczkę wojskową wydaną przez PKU. Łódź. 2211-1-1

Gersztynowicz Abram i Balberman Cudek, Łódź, Brzezińska 2, zgubili kartę rejestracyjną, wydaną przez 7 Urząd Skarbowy w Łodzi, na rok 1935. 1846-3-3

Gałązka Feliks, zgubił rewolwer systemu „Vortuna", kal. 6.35, Nr. 16877. 1874-3-3

Goldman Jakób, rocznik 1906, syn Szlamy, zamieszkały w Łodzi, Piotrkowska 79, zgubił zaświadczenie wojskowe, kategorja E, wydane przez Biuro wojskowo-policyjne w Łodzi. 2094-1-1

Gibaszek Zygmunt, zamieszkały we wsi Mniewo, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną. 3/389-1-1

Goldberg Chil, rocznik 1895, syn Manela, zamieszkały w Bełchatowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Piotrków. 2082-1-1

Grzelak Eugenja, Łódź Franciszkańska 75, zgubiła legitymację uczniowską Państwowej Szkoły Przemysłowo-Handlowej w Łodzi. 2204-1-1

Grosman Estera, Łódź, Stodolniana 4, zgubiła weksel na zł 197.50, płatny 28. II. 1936 r. z wystawienia F. Markuze, Łódź, Zachodnia 59. 2085-1-1

Hofman Roman, zamieszkały w Zgierzu 1-go Maja 42, zgubił rewolwer, systemu „Browning", kaliber 7,65, Nr. 387188. 2218-3-1

Henke Erwin, Łódź, Cegielniana 87, zgubił świadectwo ukończenia 5-oddziałowej szkoły powszechnej Nr. 111 w Łodzi. 2095-1-1

Hanć Harry Zygmnut, Łódź, Wigury 3, zgubił dowód osobisty Nr. 358 609/30, wydany przez Okręgowy Urząd w Semilech w Czechosłowacji. 2164/V-3-1

Hetman Wacław, zgubił legitymację studencką Nr. 15461, wydaną przez Uniwersytet Poznański. 1955-3-2

Herbe Ernestyna, Roberta 6, zgubiła książeczkę oszczędnościową Nr. 83792, Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich. 2020-3-2

Jarzyna Władysław, zgubił dowód osobisty, Nr. 12/33, wydany przez Zarząd gminy Nowosolna. 2083-3-1

Jaszke Teodor, Łódź, Widok 4, zgubił dowód rejestr. i dowód tożsamości samochodu ŁD. 85068, wydane w Łodzi. 2069-3-2

Janiczek Józef, zamieszkały w Łodzi Zapolskiej 45, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2062-3-2

Kolman Alfons, wieś Stoki, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1898-3-2

Komunikacji Autobusowej Kalisz-Sieradz-Łódź, zaginęły 3 zaświadczenia koncesyjne autobusów ŁD. 81992, 83248 i 85907, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 2036-3-2

Karol Eisert, Łódź, zgubił dowód rejestracyjny samochodu ŁD. 82905, wydany przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1865-3-3

Kapuściński Stefan, rocznik 1908, syn Mateusza, zamieszkały w Głownie, k/Łowicza, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU Łódź powiat. 2079-1-1

Kempner Józef Szyja, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminy Szczerców. 2090-1-1

Kwast Paweł, Łódź, Ludwiki 9, zgubił świadectwo ukończenia Szkoły Powszechnej Nr. 111 w Łodzi. 2096-1-1

Kubicki Józef, rocznik 1902, zamieszkały we wsi Gać, zgubił książeczkę wojskową. 3/391-1-1

Ledworowski Romuald, rocznik 1908, syn Adama, zamieszkały w Rudzie-Pabjanickiej, Prądzyńskiego 29, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-powiat. 2081-1-1

Lasman Jakób, rocznik 1886, syn Moszka Hila, zamieszkały w Łodzi, Zgierska 32, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 2082-1-1

Łoziński Bronisław, Łódź, Żeromskiego 80, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2209-3-1

Mamińskiemu Stanisławowi, Zgierz, Łęczycka 75, skradziono pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Powiatowe Łódzkie. 2099-3-1

Majlech Tyrkeltaub, zgubił dyplom mistrzowski stolarski, wydany w roku 1930 przez Izbę Rzemieślniczą w Łodzi, za Nr. 401. 2167/V-1-1

Meister Artur, zamieszkały Ruda-Pabjanicka, ul. Staszyca 52/54, zgubił pozwolenie na broń, ważne do 31. XII. 1935 roku, wydane przez Starostwo Powiatowe Łódzkie. 2217-3-1

Miklas Wojciech, rocznik 1897, zamieszkały w Dębniałkach, gminy Strzałków, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kalisz. 1980-1-1

Majewski Antoni, rocznik 1901, zgubił dokument wojskowy, wydany przez Komisję Poborową w Koninie. 3/386-1-1

Niemeczek Józef, Łódź, Piotrkowska 105, zgubił paszport zagraniczny, czechosłowacki, wydany przez władze czechosłowackie w Siumperku. 1863-3-3

Ochrymowski Grzegorz, zgubił rewolwer systemu „Browning" kaliber 7.65, Nr. 41134. 2201-3-1

Olczyk Stanisław, rocznik 1895, syn Józefa, zamieszkały Tądów-Górny, gminy Grzybki, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Kalisz 1979-1-1

Piasecki Janusz, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 10364. 2212-3-1

Pietrzak Jan, zamieszkały we wsi Chylin, gminy Piorunów, zgubił książeczkę wojskową. 3/384-1-1

Pukaczowa Machla, Pabjanice, Konstantynowska 9, zgubiła dowód osobisty, wydany przez Magistrat miasta Pabjanic. zl. 2145/V-3-2

Pinkus Goldin, Łódź, Piotrkowska 64, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1878-3-3

Rozen Nuchem Wolf, zgubił dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Włocławku. Rk. 121-3-1

Rigert Aleksander, Łódź, Karolewska 18, zgubił pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 2006-3-2

Rauszer Dawid, Klimontów, zgubił dowód osobisty, wydany w Klimontowie. 2018-3-2

Rotlewi Majer, Łódź, Nowomiejska 27, zgubił świadectwo przemysłowe kategorja VIII, na rok 1935. 2016-3-2

Rybicki L., Miklaszewska A. i Losińska F., Turek, zgubili zaświadczenie koncesyjne samochodu ŁD 86070. 2039-3-2

Stobienia Czesław, Kalisz, zgubił pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego, (czerwone) Nr. 1171, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 1849-3-3

Stefańska Stanisława, zgubiła legitymację uczniowską Gimnazjum Sobolewskiej w Łodzi. 2084-1-1

Szabowski Adam, zamieszkały w Wiskitnie, zgubił rewolwer systemu „Browning", kaliber 6,35, Nr 919634. 2076-3-1

Smólski Wacław, Łódź, Legjonów 65, rocznik 1895, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 2168/V-1-1

Syrkowska Józefa, Łódź, Bazarna 1, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1866-3-3

Synaj Feinmesser, Łódź, Dowborczyków 6/8, zgubił świadectwo przemysłowe, kat. VII, na rok 1935. 1838-3-3

Sztern Ire, syn Abrama Hersza, zamieszkały w Łasku, zgubił zaświadczenie o rejestracji rocznika 1915, wydane w Łasku. 2083-1-1

Szerfer Hugo, Łódź, Główna 18, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi 2216-3-1

Sulmie Stanisławowi, Szymanów, gminy Ciosny, spalił się dowód osobisty, Nr. 267/13083/II/B/T., wydany przez Starostwo Powiatowe Brzezińskie 14. VII. 1927 r. 1970-1-1

Tomczyk Wacław, Włochy k/Warszawy, ul. Piastowska 22, zgubił zaświadczenie o rejestracji rocznik 1915, wydany Zarząd Miejski w Kole. 1976-1-1

Torończyk Róża, Łódź, 6-go Sierpnia 10, zgubiła dowód osobisty, wydany w Łodzi. 2084-1-1

Weizner Juljusz, Łódź, Gdańska 114, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 1837-3-3

Wajnryb Herman, rocznik 1901, syn Abrama, zamieszkały w Łodzi, Pojezierska 5, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. 2074-1-1

Wajsbaum Wułek, rocznik 1893, syn Chaima, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez PKU. Łódź-miasto. bzpł.-1-1

Zaks Wolf Icek, Łódź, Żydowska 20, zgubił tymczasowe zaświadczenie 3 proc. Prem. Pożyczki Inwestycyjnej I, II emisji, ser. 17137 Nr. 7 subskryb. w Banku Przem. Handl. w Łodzi. 2207-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja A, Nr. 300428, wystawiony przez R. I. K. w Łodzi, na nazwisko właściciela Teodora Blina. 2075-1-1

Zgubiono Statut Żyd. Stowarzyszenia Talmud-Tory Adas Isroel w Wiśniowej Górze. 2093-3-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja D, Nr. 442178, wystawiony na nazwisko Fogla Joachima, z majątku Braki. 2100-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, maści kasztan, łysy, lat 15, wydany na nazwisko właściciela Chaima Jakubowicza. 2205-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja E, Nr. 728718, wystawiony na nazwisko Franciszka Przezorskiego, zamieszkałego w Zgierzu, Sienkiewicza 46. 2208 1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja F, Nr. 651237, wystawiony na nazwisko właściela Józefa Elerta, Łódź 11 Listopada 52. 2213-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja A, Nr. 305877, wystawiony na nazwisko właściciela Zarządu Miejskiego w Zgierzu 2214-1-1

Został skradziony dowód tożsamości konia, serja A, Nr. 318080, wystawiony na nazwisko właściciela Władysława Pycia, ze wsi Lutosławice, gm. Grabica. 1972-1-1

Został spalony dowód tożsam. konia, serja A, Nr. 389931 wystawiony na nazwisko właściciela Józefa Kubickiego z gminy Staw. 1971-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja E, Nr. 707951, wystawiony na nazwisko właściciela Stanisława Kowackiego z Bogumiłowic. 1977-1-1

Zostały skradzione 2 dowody tożsamości koni, serja A, Nr. Nr. 314980 i 316335, wystawione na nazwisko właściciela Józefa Błaszkowskiego ze wsi Byki, gminy Szydłów. 1974-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja A, Nr. 378297, wystawiony na nazwisko właściciela Jana Lesienia, zam w Kościelnej Wsi, gminy Kalisz. 1973-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja B, Nr. 164135, wystawiony na nazwisko właściciela Franciszka Jurczyka ze wsi Lipowczyce, gminy Przerąb. 1948-1-1

Zostały skradzione dwa dowody tożsamości koni, ser. A, Nr. Nr. 434009 i 434008, wystawione na nazwisko właściciela Ksawerego Żebrowskiego z kol. Lipnik, gm. Radoszewice. 1982-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia, serja F, Nr. 745829, wystawiony przez R. I. K. w Łodzi na nazwisko właścicielki Stanisławy Tyszkowskiej ze wsi Chrośno, gminy Chociszew. 1981-1-1

Zgnbiono dowód tożsamości konia, serja A, Nr. 335591, wystawiony na nazwisko właściciela Józefa Skóry, ze wsi gminy Gidle. 1985-1-1

Zgubiono jeden blanco weksel na zł. 200.— oraz kwit na 100 mtr. żyta, wystawione w drugiej połowie 1926 roku przez Bronisława Wawrzyniaka, mieszkańca wsi Wola Swiniecka, na zlecenie Szczepana Wawrzyniaka, wieś Krzewo Posiadacza takowych ostrzega się przed skutkami prawnemi. 1984-1-1

Zgubiono wykaz numerów obligacyj 4 proc. premjowej pożyczki dolarowej wydany I. Charnakowi przez Oddział Banku Polskiego w Łodzi (Nr. Nr. 58807/812, 1224486). 2203-3-1

Zginęło pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez Urząd Wojewódzki dla d-ra Zygmunta Schinagela. Rk. 117-3-2

Zgubiono pieczęć firmową z napisem: „Jan Wagner i Józef Kopeć, Komunikacja Samochodowa", sp. z ogr. odp. w Warcie. 2040-3-2

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.

Konto w P. K. O. Nr. 30091 Administracja Dziennika Wojewódzkiego w Łodzi.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 9—13 ppoł

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz, najmniej zł. 1,50, — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85 2751/35